

SEILAJATE REISIPÄEVIK "ILION"

Kapten: **Kaido Kodumäe (39)**

Kapteni purjetamise kogemus ja riigid:lugematu arv aastaid mootorpaadijuhina, purjetamiskogemus 2 aastat, Eesti, Soome

Meeskond: 6 inimest: Katri Kaasik, Triin Voltri, Toomas Leis, Maarja Poopuu, Reena Mägi , Raimo Kaasik

Jahtlaev (tüüp/nimi): Bavaria 37

Reis: Amalfi rannik, Capri, Ischia, Procida

Marsruut:

1.päev Agropolis – Amalfi (24 nm)

2.päev Amalfi – Capri (18 nm)

3.päev Capri- Ischia St. Angelo (18 nm)

4. Ischia St.Angelo – Procida, (Marina Grande) (10 nm)

5. Procida – Cetara (40 nm)

6. Cetara – Agropoli (24 nm)

Vaatamisväärsused sadamate lähedal:

Ischia St.Angelo – imeilusa linnakese juures on suur supelrand, kus maa-alt tuleb kuuma auru, mis muudab ka liiva tulikumaks. Läheduses on võimalik külastada erinevaid spa-keskusi, kus samuti saab loodusliku kuumavee ja kuuma auru vanne nautida.

Procida – linn ei ole turistidelöks, sadamas kalapoed, restoranid, linnas kirik ja mäe otsas suur kindlus, mille vaateplatvormidelt avanevad ilusad vaated

Cetara – mäejalamil asuv väike üliarmas linnake kiriku, väikeste poodide ja kitsukeste tänavate-treppidega. Sadamas ei ole turistide kaid, mistõttu puudub ka sadamamaks

Reisi tipphetk: Delfiinide eskaader Caprilt Ischiale sõites. Hilisõhtune pimedas sõit piki Amalfi mägist rannikut, kus mäed on kaetud tulukestega nagu oleks neile jõuluehted peale laotud.

Reisi extreme: Purjetamine Caprilt Ischiale. Algas kõik kena aga lõuna paiku vajus tuul ära ja mootorit jälle käima ei saanud. Mootoriremont Sybili juhendamisel raadio teel ja lõpuks pimeduses sadamasse sissesõit. Kuskilt pimedusest ilmus välja mootorkummipaati ja sellelt hüüdis Volmer "Purjed maha, kuhu te sõidate purjedega!" ja järgmisel hetkel oli ta juba meie jahi pardal. No siis läks rabelemiseks, kolme sekundiga käisid meil purjed alla, käivitasime mootori ja kuna admiral juba pardal oli, siis roolis ta meie jahi isiklikult kitsukesse sadamasse, kus manööverdamisruumi oli tõeliselt vähe.

Järjesta sadamate TOP 5

Ischia St. Angelo

Amalfi

Procida Marina Grande

Agropoli

VÄLJAVÕTTED ILIONI LOGIRAAMATUST

Meeskond: Kaido, Katri, Raimo, Triin, Maarja, Toomas, Reena.

10 oktoober

Jahi ülevaatus (väga põhjalik: 2 tundi) Agropolis. Et rendifirmale muljet avaldada pani Kaido enne sadamase minekut puhta särgi selga ja pikad püksid jalga, tänu millele ei pidanud Raimo tegema atesteerimist jahikaptenina (nimelt pidi igas laevas olema 2 inimest laevajuhipaberitega). Sellest oli muidugi selles mõttes kahju et Raimo oli ööd kui päevad ette valmistanud ja laevasõiduteooriat õppinud.

Meeskonna saabumine. Jaht oli siis Bavaria 37, groot oli vähe väiiksevõitu, poomist 30 cm lühem, masti sisse kokkurullitav. Purjede ülevaatus oli väga kasulik kuna avastasime et grootil oli väike prigu sees, mis siis kiirelt ära parandati. Sarnane väiksemat sorti jaht oli Born Free, B 38, see oli vähe suurema purjestusega, ka 7-kohaline. Teised juba 40-45 jalased.

11 oktoober Agropolis- Amalfi

Hommikul suund Amalfi. Tuult peaaegu pole. Päevitasime. Toomas käis ujumas. Korjasime merelt ühe madrasi. Päevitasime. Korra oli tunda kärsahaisu.

Amalfi sadam väga ilus, esimene sadamamaks lõi muidugi pahviks, 60EUR-i, mille kauplesime 35 peale. Jalutasime pimedas linnas. Õhtusöögiks, nagu ka lõunasöögiks oli macaroni con crevetti. Esimese päeva kahjud: autopiloot keeldus töötamast, tuulesuuna näitaja hakkas näitama aiateibaid pärast üht võimast pauti, Itaalia lipp kukkus masti otsast alla. Kaido tõmbasime pootsmanni tooliga masti otsa lipunööri alla tooma ja ühtlasi sai sealt ülevalt ka ilusaid pilte tehtud.

12 oktoober Amalfi-capri

Hommikul ajasime mööda linna dushi taga. Mehed said pestud küll avalikus külma veega dushis, aga kästi püksid jalga jätta, üks vanamees passis ja valvas, osa käis ujumas ja dushi all rannas, ja jahi dushiruum sai ka järele proovitud, kuigi soe vesi oli kuidagi jahedavõitu, vist oli elektrikaitse väljas.

Peale hommikusi toimetusi kurss Capri peale. Esimest korda saime nüüd ilusti purjetada: tuult jagus parasjagu (kiirus max 7sõlme). Teel Caprile saime niisiis päikest, tuult, vihma, laineid ja ka kalu toidetud.

Caprile lähemale jõudes tuul kogu aeg tõusis, kiskus väikese tormi poole. Rehvisime nii genu kui grooti. Meiega koos olid Aris ja ühe sakslasest kapteni paat, kes purjetas koos nelja saksa prouaga.

Ühel hetkel juba Capri külje all oli tuul nii kõva, et pidime purjed maha kiskuma ja mootori tööle panema. Sadam ei olnud ka väga kaugel. Saime sõita umbes 5 minutit ja siis läks lahti: uksest tuli suitsu, Mootori juhtpult hakkas karjuma, Raimo kiskus trepi alt mootori lahti, keeb; Kaido hüppas rooli tagant ka alla. Väike paanikapoiss pugus põue. Eestlaste jaht, kes meil järgi tulid, Born Free, jõudsid meieni. Palusime abi; üritasime end nende taha sleppi võtta, aga ilm ei soosinud me üritust, ei õnnestunud.

Triivisime merel. Torm tõusis. Kohati sadas vist pussnuge alla. Capri sadamast pidi puksiir appi tulema, aga mida polnud, seda polnud. Panime siis purjede lehvides sadamakai vahelt sisse, kui kivid liiga lähedale jõudsid, üritasime oma viimast päästerõngast: mootor käima. Läks õnneks käima ja saime sellega kai äärde. Kohalikud kummipaadimehed kes parkida aitasid ütlesid et nemad sadama akvatooriumist välja ei tule meid pukseerima, üldse olid nad seal suht mökud. Alari paadi mehed käisid mootorit üle vaatamas ja said jahutussüsteemi tööle. Selgus et sellel on sisemine ring mageda veega ja väline ring soolase veega. Öhtul tõusis kõva torm. Raimo, Kaido ja Toomas sidusid umbes 3 tundi jahti kai külge ja pingutasid otsi. See tuli nii hästi välja et vahepeal läks jaht lahti ja pressisime Born Free külge. Öösel torm jätkus, olles tuule suunda muutnud 180 kraadi. Öö läbi undas ja otsad krigisesid hirmsasti. Reena aga magas nagu karuJ

13 oktoober Capri-Ischia

Hommikul linnaluba. Hargnesime Caprile laiali. Kaido ja Kati kimasid rolleriga mööda saart ringi ja nautisid hunnituid vaateid mägedelt merele. Võimas. Eelmisel öhtul käisid Toomas ja Maarja pisut einestamas ühes restoranis, mille tagajärjel tühjenes nende rahakott 113 EUR-i võrra. Normaalne. Sadamamaksul polnud ka väga viga, naised kauplesid kõva allahindluse, 120 EUR-i asemel saime 85 EUR-iga.

Lõunast startisime Ischia saare poole. Ahjaa, mingid mehaanikud käisid hommikul me mootorit ka putitamas. Boiler oli muide ka tuksis ja lekkis seal mingi ühendus, torm kiskus veel elektrijuhtme ka pistikust jõuga välja nii, et stepsel jäi muidugi pistikusse.

Purjetasime siis Ischia poole. Väga ilus ilm ja väga soodne tuul. Rääkisime kohalikust faunast, delfiinidest, haikaladest ja vaaladest ja muudest mereelukatest. Möödus umbes 10 minutit kui kostis röögatus: **DELFIINID!**

Sa jeevel kus nüüd läks rapsimiseks. Raimo hüppas koist välja, kõigil fotokad näpus jälgiti delfiine.

Kolm ilusat delfiini olid tulnud meid uudistama ja ujusid paadi kõrval ning võõris umbes 5 minutit. Sai pilte ja videot nendest tehtud. SuperJ

Ühel hetkel sai tuul otsa, mootor tööle aga ei hakanud, jälle sama jama., jahutussüsteem ei toimi. Raadio teel juhendasid meid teised eestlased teistelt paatidelt. Raimo ja Kaido parandasid mootorit, naised parandasid Itaalia lippu (igaks juhuks, mine seda ebausku tea). Heegeldasid uue konksu lipule. Pidime juba peaaegu 16 raadiokanalil abi kutsuma, kui muidugi tõusis jälle tuul, pole mootorit vaja ja saame ilma puksiirita sadama poole sõita. Mingi aja pärast saime tänu targematele Sybil paadist mootori korda. Sadamasse sissesõit oli veidi ekstreemne: jäime pimedada peale, ei tahtnud mootorit liiga vara käima panna, äkki jääb seisma, korraga oli sadam juba väga lähedal, Kaido oli vetsus, Raimo roolis. Alar hüppas ühel hetkel kuskilt kummipaadist meie paati ja hüüdis: purjed maha! Kes kurat nii lähedale sadamle purjedega sõidab! Umbes kolme sekundiga olid meil purjed maas ja Alar roolis meid ilusti sadamasse (väga kitsas sadam oli, tuul oli ka päris tugev ja triiv suur). Nii jäi meie efektne kannakas sadamasse purjetamisel äraJ

Sadamamaks 50EUR, see-eest ilma igasuguste mugavuste ja teenusteta. Öhtusöök restoranis, veinid laevas. Üldse kulus meil umbes 20-30 pudelit veini: ennelõunane veinipaus merel, lõunasöögi juurde väike vein, kõigutamise vastu pisut veini, enne ja pärast öhtusööki rohkelt veini. Õnneks Reena ja Toomas eriti veini ei tarbinud muidu oleks meie paat veinilasti all vist küll põhja vajunud. Aga positiivne oli jällegi see et soojal maal Itaalia päikese all vein eriti pähe ei hakka ja purju ei teeJ

14 oktoober Ichia-Procida

Hommikul käisime kuumaveeallika kohal saunas ja sealt meres ujumas. Rannas oli koht kus maa seest tuli auru ja liiv tulikum. Veidi eemal oli võimalik kuuma liiva peal seista-pikutada, vastavalt soovile. Lükkasid aga kuiva liiva pealt ära ja alt tuli niiske väga kuum liiv välja. Hüppasime ühelt jalalt teisele kuumal rannaliival. Saun oli selline kodukootud keldrisaun, disainile polnud eriti rõhki pandud, väga maalähedane. Sadamast väljasõit oli jälle elamusterohke: jäime kõrval seisva laeva ankruotsa külge kinni, kohalik tuli appi ja sikutas meid ühele-teisele poole kuni lahti saime.

Kõva tuule ja suure lainega kurss Proscida saarele, Grande Marina sadamasse.

Läbisime 10nm, aga aega kulus päris mitu tundi kuna oli pidevalt tihttuul. Sõitsime mööda ka Ischia linnast mille juures oli suure kaljumüraka otsas jälle üks suurem ilus kindlus, küll aga mahajäetud. Grande Marina sadam oli tõesti suur ja moodne, 50EURi eest sai isegi vetsus ja dushi all käia,

Õhtul saarele jalutama. Saime värsket kala poest mingit kala, mis hiljem küpsetatuna osutus ülimalt svaks. Väga kena linnake koos vanaaegse kindlusega, kus kunagi asus ka vangla.

15 oktoober Procida - Cetara

Enne väljasõitu käisid Kaido ja Kati mäe otsas kindlusel väga ilusaid vaateid nautimas, teised toimetasid niisama. Ja algas kogu reisi pikim sõit, ca 10 tundi ja 40 nm. Algul oli kurss Sorrento peale, eemalt sõitsime mööda ja binokliga vaatasime Napolit ning Vesuuvi mäge. Tuul oli kena, pisut liiga vastu ja ühel hetkel otsustasime hoopis teisele poole poolsaart sõita, poolsaare ja Capri vahelt läbi Positano sadamasse. Tuul oli soodne, ilm oli küll vihmane ja jahe. Positanos aga jahisadamat polnud, oli võimalik ankrus olla, mida me ka proovisime. Tuult küll eriti ei olnud aga laine loksutas hullupööra, nii et enamushäältega otsustati siiski edasi sõita, hoolimata juba pimeduse saabumisest ja 8-tunnisest sõidust. Tänu sellele nägime imeilusaid „jõuluehteis“ Itaalia mägesi ja linnakesi. Pimeduses särasid mäed ja tulukesed mägedel lummal. Tuul oli otse silmauku vastutuul, nii et sõitsime mootoriga. Sõitsime Amalfist mööda, Cetara sadamasse, kus saime vist viimase koha kai ääres kalalaeval vahel. See polnud turistide sadam, sadamamaksu keegi ei küsinud, linn oli imearmas väike linnake, kus tegime häid sisseoste toidupoes ja mujal.

16.oktoober

Purjetasime Cetaralt Agropolisesse. Ilm oli ilus, nautisime puhkuse viimast päeva. Enne sadamasse minekut kohtusime Born Freega. Tegime fotosessiooni.

